

under de bestaaende Udgifter. Det er det Spørgsmaal, som jeg rettede til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) som Ordfører for Forslagsstillerne, da jeg havde Ordet under Sagens Behandling i de foregaaende Dage. Det ærede Medlem opfattede Fremfættelsen af et saadant Spørgsmaal, som om vi stillede Betingelser til ham om, hvorledes han skulde stille sig, og som om vi fordrøede Garantier af ham i en eller anden Retning, og det syntes ikke at være meget langt fra, at det ærede Medlem sølte sig fornærmeth over, at man overhovedet rettede et saadant Spørgsmaal til ham. Jeg tilføaar, at det forstaaer jeg ikke. Naar det ærede Medlem stiller Forslag i Salen, er det da ikke naturligt, og er det ikke berettiget og aldeles ikke fornærmeligt, at andre Medlemmer i Thinget sige: Lad os faae noget Mere at vide om Forslaget, vi kunne ikke forstaa det med de Motiver, som have ledsaget det; vi maa vide nærmere Bested derom for at kunne indtage vor Stilling til Sagen? Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ønsker dette Forslag vedtaget, thi ellers antager jeg ikke, at det ærede Medlem vilde stille det, men nu sige vi, ikke for at fornærme det ærede Medlem, men fordi vi ere, ligesom han, Medlemmer af Thinget, der have Alle til at tale om Forslaget og Ret til at søge alle de Oplysninger, som ere os nødvendige for at klare vor Stilling: Vi kunne ikke forstaa dette Forslag. Det er, navnlig i Sammenhæng med den det ledsagende Erklæring, aldeles ikke tydeligt for os, hvilken Betydning der egentlig ligger i dette Forslag, om Forslaget betyder, at der ved Sagens endelige Behandling skal ske en Reduktion af Udgifterne til Hæren under de bestaaende Udgifter, eller om det ærede Medlem er enig med os i, at ved Sagens endelige Behandling kan og bør der ikke være Tale om at gaa under de bestaaende Udgifter. Det er det, vi ønske at faae at vide, og jeg skal ganske ærlig tilføie, hvorfor det er mig saa magtpaaliggende at faae dette Spørgsmaal besvaret, og hvorfor jeg nu tredie Gang fremsætter Spørgsmaalet. Det er, fordi af dette Spørgsmaals Besvarelse afhænger vor Stilling ved Afstemningen over Vædringsforslaget. Er det ærede Medlem enig med os i Grundbetragtningen, og kan det ærede Medlem sige Ja til det Spørgsmaal, som vi fremsætte for at faaelys i Sagen, stemme vi for Vædringsforslaget, men siger det ærede Medlem Nei der til, ere vi nødsagebe til at stemme imod det, og faae vi et Svar, der ikke er klart, kunne vi kun betragte det som Nei. Det er vor Stilling til Sagen, og det er det, som jeg her har havt Leilighed til allerede skarpt og tydeligt at udtale, første Gang jeg havde Ordet, og som jeg atter havde Leilighed til at udtale, da jeg anden Gang fik Ordet, og som jeg nu her ved gjentager. Jeg beder det ærede Medlem om at give mig et Svar,

forbi det er mig magtpaaliggende at kunne vente det Svar, som jeg ikke har kunnet faae, uagtet jeg to Gange har spurgt om det Samme. Er altsaa den Opfattelse rigtig, at det Forslag, som det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer have fremsat, uagtet det forstærker en Mængde Afdelinger, og uagtet det kun lyder paa 8 Milioner, desuagtet hviler paa Erkjendelsen af, at under de bestaaende Udgifter kan der ved Sagens Eilenbebringelse ikke være Tale om at gaa, saa at det, der skal afgjøres i Fællesudvalget, bliver, om vi skulle blive staaende ved de nuværende Hæru dgifter eller gaa videre, og om vi skulle gaa videre med et efter Omstændighederne enten større eller mindre Beløb, og dernæst om, hvorledes dette Beløb, man saaledes maatte blive enig om, videre skal anvendes — dette Spørgsmaal er det, som jeg tillader mig at fremsætte, og som jeg som Medlem af Thinget vel tror mig berettiget til at vente at faae et tydeligt og bestemt Svar paa fra det ærede Medlems Side. Jeg opfordrer derfor det ærede Medlem til, naar han senere under Debattens Løb faar Ordet, at besvare mig dette Spørgsmaal helst med et bestemt Ja eller Nei.

Krigsministeren (Rauffmann): Paa en af de første Dages Forhandlinger af denne 4de Behandling har jeg allerede sagt, at jeg senere hen maaste vilde finde Anledning til at tage Ordet og udtale mig yderligere. Dette Stadium af 4de Behandling er imidlertid ikke kommet endnu. Men naar jeg nu tager Ordet, er det for at tilbagevise et personligt Angreb, der er rettet imod mig af det ærede Medlem for Alborg Amts 1ste Valgkreds (Suel). Det ærede Medlem opregnede alle de Feil, jeg havde begaaet. Den første Feil skulde være den, at uagtet jeg var bleven vel modtagen her i Salen af saavel Ven som Fjende, havde jeg dog ikke vidst at stille mig paa rette Maade hørken overfor Bænner eller overfor Fjender. Jeg har ikke vidst tidligere, at jeg her har havt nogen Fjende, men jeg maa nu efter denne Udtalelse vel tro, at jeg idetmindste har een Fjende; thi han maa vel have vidst, hvad han har sagt. Smidlertid finder jeg ikke Anledning til at gaa nærmere ind paa hans rent personlige Bemærkninger om Nælde, Nældeblad osv. Saadanne Bemærkninger kunne unegtelig være ganske aandrige, og de kunne ogsaa tage sig ganske godt ud, men strengt taget hæve de dog ikke hjemme i en alvorlig Diskussion. Den anden Feil, jeg skulde have begaaet, var den at stille Kjøbenhavns Befæstning op som et Hovedmotiv for Hærløvsforslaget. Dette er ikke Tilfældet. Kjøbenhavns Befæstning er ganske sikkert omtalt som ønskelig, men der er ingen reel Forbindelse mellem Lovforslaget, som det er forelagt, og Nødvendigheden af Kjøbenhavns Befæstning. Der er tværtimod fremhævet Alt for at motivere Hærens Styrke, og hvad der bør gjøres for, at Forsvaret i første Li-